

[Bernhard Baunsgaard]

foreligger, og da rammer det efter vor opfattelse forkert.

Jeg gør opmærksom på, at hvis det gælder pantebreve, ved vi, at de først og fremmest er baseret på fast ejendom. Fra de oplysninger, jeg har indhentet, da jeg skulle tage stilling til hr. Thofts lovforslag, ved jeg, at stempelafgiften på pantebreve i fast ejendom giver sådan noget som 1,4 mia kr., mens løsøre-pantebreve og den slags giver 25 mill. kr. Vi rammer altså ud efter byggeriet, for det er jo bl.a. dér, pantebrevene er, når man skal bygge. Men det er som sagt ikke så nemt at have med at gøre, og det er helt umuligt at tage stilling til noget, som ikke engang er trykt som forslag.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Jeg tror, vi er nået frem til et tidspunkt, hvor længe taler ikke er særlig velsete – det har jeg en fornemmelse af, når jeg ser ud over forsamlingen – men jeg synes alligevel, der er grund til at komme med nogle bemærkninger i anledning af det, der er blevet sagt under denne debat.

Hr. Svend Auken sagde, at det går den gale vej for dansk økonomi, og han sagde det med samme patos som den taler, der i mangelen til sit manuskript havde skrevet: »argumentet svagt, hæv stemmen!«. Dette kunne også passe på en hel del af det andet, som hr. Svend Auken har været inde på, og derfor vil jeg i mit indlæg prøve at analysere, hvordan nogle af de nævnte tal har udviklet sig under den nuværende regering i forhold til de forudliggende år; så kan vi jo prøve at se, hvordan udviklingen har formet sig. Det kan jeg godt forstå at hr. Svend Auken ikke kan lide.

Men det er mærkeligt, at oppositionen – og her tænker jeg på venstrefløjen, socialdemokratiet indbefattet – overhovedet ikke har forstået, at der er en række positive elementer i udviklingen inden for dansk økonomi. Det har man ellers forstået alle steder uden for landets grænser, men dér er man heller ikke bundet til af politiske årsager at skulle være negativ i sin holdning. Det kunne dog godt være, at det var mere positivt en gang imellem også at konstatere de fremskridt, der har fundet sted, og ikke alene hæfte sig ved vores underskud på betalingsbalancen. Men jeg må selvfølgelig overlade til vore politiske

modstandere at afgøre, hvilken holdning de vil have på dette område.

I udlandet nærer man stor beundring for den genopretningspolitik, der har fundet sted her i Danmark. I EF, i OECD og i andre organisationer nærer man stor beundring for den udvikling, der har fundet sted.

Jeg skal prøve at analysere nogle af de tal, som har været nævnt.

Der er et fantastisk underskud på betalingsbalancen, sagde hr. Svend Auken. Det er alt for stort, det er jeg helt enig med hr. Svend Auken i. Det havde været rarere, om det havde været en halv snes milliarder eller derover mindre; så havde vi heller ikke stået i den situation, vi står i på nuværende tidspunkt. Men når vi så prøver at se på, hvor »fantastisk stort« det er i forhold til underskud, vi har haft tidligere, vil jeg minde om, at det underskud, vi havde i 1985, udgjorde 4,6 pct. af nationalproduktet, det underskud, vi havde i 1979 – ja, jeg var gået ud af regeringen, dengang man konstaterede underskuddet . . . (*Munterhed*) . . . vi gik netop ud af regeringen, fordi vi ikke kunne få den politik igennem, der skulle til for at bringe underskuddet ned; jeg kunne lige så godt selv sige det, for ellers vidste jeg, at hr. Svend Auken hurtigt ville have fundet ud af det – var også på 4,6 pct. af nationalproduktet. Så faldt det i 1980 til 3,6 pct. og i 1981 til 3,0 pct., og i 1982 steg det til 4,1 pct. Så faldt det minsandten i 1983 til 2,2 pct., og i 1984 var det på 3,2 pct.

Jeg nævner bare disse tal, for man skal jo passe på at vide, hvad man sætter tallene i forhold til, når man skal finde ud af, hvordan man skal få dem reduceret. I forhold til nationalproduktet er det altså tal, vi har kendt før.

Ser vi på investeringsudviklingen, var der et fald i investeringerne på 9/4 pct. fra 1980 til 1982 i faste priser, og fra 1983 til 1985 har der været en stigning på 9/2 pct. i faste priser. Vi havde et investeringsunderskud i en række år, som vi først skulle have udlignet. Nu har der heldigvis været en stor stigning i investeringerne til gavn for både produktion og beskæftigelse, men det koster naturligvis penge, når man skal have store investeringer, og det betyder også en belastning af vores betalingsforhold til udlandet. Det er jeg ikke så betænkelig ved. Det, der fremkalder underskud på grund af store investeringer i